BOER, HET IS TIJD!

HET FASCISME KOMT!

ARNOLD MEIJER

UITGEVERIJ „OISTERWIJK" — OISTERWIJK

Boer, het is tijd!
Het Fascisme komt!

De boer is steeds de man geweest, die de klappen krijgt. En dat geldt zeer in het bijzonder voor de democratische tijden, waarin wij leven.

De boerenstand wordt opgeofferd aan de economische politiek van groot-kapitalisten en de partijpolitiek van onverantwoordelijke demagogen. Maar men kan niet ongestraft de in de natuur der dingen gelegen orde verstoren. Wanneer de grond beeft, dreigt alles ineen te storten.

In Nederland hebben waanzinnige regeerders de juiste orde verlaten, den boerenstand uiteengerukt en met den boerenstand lijden de stedelingen armoede.

De arbeiders zien hun arbeidskracht verlamd, hun rechtspositie tot een paskwil gemaakt.

De middenstander vindt bij de bevolking geen koopkracht en lijdt onder den uiterlijken schijn van welvaart bittere, zeer bittere armoede.

Het idee van de algoede Moeder Aarde bestaat niet meer. De grond levert overvloed aan vruchten, maar millioenen lijden bij de weelderige overdaad van Moeder Aarde ellende en gebrek.

De boer met zijn gezond inzicht ziet, hoe 's lands regeerders een dwaze, onverantwoordelijke landbouw-politiek voeren. Hij kan wel niet zoo geleerd redeneeren als de Hoogedelgestrenge Heeren, die zijn vertegenwoordigers heeten te zijn, maar hij gevoelt dat hij bedrogen wordt.

De boer heet koppig. Maar hij heeft reden om koppig te zijn. Te dikwijls is hij onder mooie smoesjes, onder huichelachtig gepraat, het kind van de rekening geworden. En zoo zet ook de boer van onzen tijd zich schrap tegenover de Regeering.

Hij laat zich zelfs niet meer beetnemen door het gezicht van al die zoogenaamde steunwetten, welke uit zuiver eigenbelang door den Haag uitgebroed zijn.

Al die steunwetten moeten den indruk geven, dat de boer geholpen wordt en dat het dus plicht is in vervoering voor zijn volksvertegenwoordigers op de knieën te liggen.

Wanneer men afging op de woorden, die in de Tweede Kamer ten gunste van den boer gesproken worden, zou men haast gelooven, dat 90 van de honderd leden zich geroepen voelen niets anders dan de belangen der boeren te verdedigen en te beschermen.

Dit alles is echter alleen ingegeven door kiezersvrees, niet omdat men met hart en nieren overtuigd is, dat de boerenstand de ruggegraat der maatschappij is.

Maar, Heeren Kamerleden, uw minderwaardig spel zult ge niet blijvend kunnen spelen. De boeren wenschen geen tijdelijke oplossingen, halve maatregelen, economisch onhoudbare politiek, welke ons land uiteindelijk volledig ten onder zal voeren.

De boer is trouw aan het vaderland. Maar Hoogedelgestrenge Heeren van de Tweede Kamer, de boer begint te begrijpen, dat gij niet meer het vaderland dient, doch het partijbelang en uw persoonlijk eigenbelang.

De boer gehoorzaamt gemakkelijk, maar van den anderen kant gaat de boer tot het uiterste, wanneer hij bemerkt steeds weer bedrogen te worden. Dan wordt de boer opstandig, revolutionair. En dat is zijn goed recht. Gij hebt 's lands belang te behartigen. Als gij dat niet doet, dan hebt gij heen te gaan. Zoo ge niet vrijwillig gaat, zullen wij u wegtrappen. Onder het étiquette van landbouwpolitiek, dient men ons een reeks proefnemingen, gelegenheidswetten, klaar gemaakt door Meneer Bureau op, die van geen enkel vastomlijnd beginsel uitgaan.

Onder het mom van hulp aan den boer werd bijv. een crisis-rundvee-Centrale gesticht en daarbij als leider S. Zwanenberg benoemd (Directeur van Zwanenberg's Fabrieken en Slachterijen te Oss,)

Wie was hier op de eerste plaats mede gebaat? Niet de veehouder, maar enkele groote vleeschfabrieken van het Zwanenberg-concern.

Deze heer Zwanenberg strijkt zoo niet slechts een hoog salaris op, maar heeft bovendien de noodige extra revenuen-tantièmes-dividenden vanwege zijn nauwe verbintenis met de vleeschfabrieken. En wij zien dan nog maar af van den verderen uitgebreiden zwendel, die dergelijke regeeringsmaatregelen noodzakelijk uitlokken, zooals het binnensmokkelen van minderwaardig buitenlandsch vee ter aanbieding aan de Crisis Rundvee-Centrale, het in de hand werken dat kooplieden, die over voldoend kapitaal beschikken het vee opkoopen en met de winsten gaan strijken enz.

Zoo is het met alle zgn. steunmaatregelen ten bate van de boeren. Deze weten dat zelf het beste. Iedere boer kan uit eigen omgeving ernstige voorbeelden van corruptie aanhalen. Eenieder weet, hoe totaal onbekwame personen voor allerlei functies geroepen worden.

Allerlei menschen worden functies toebedeeld, omdat ze nu een-

maal vriendjes van een Kamerlid of zoo iets zijn.

Een klein voorbeeld. Van de Zuivelcontroledienst in den Haag werd tot Directeur de Heer Boole van Hensbroek aangesteld, die in geen enkel opzicht van het zuivelvak „kaas" gegeten heeft. Door hem werden weer andere heeren aangesteld, die er evenmin iets van af weten, zooals de Heer O. Senier, die gerepatrieerd uit Indië nooit iets met het zuivelvak uitstaande heeft gehad en nu tot rijkszuivel-visiteur wordt benoemd. Een andere heer (Sorge), die wel eens in auto's heeft gehandeld, wordt aangesteld als hoofdcontroleur van district drie.

De heer E. W. de Boer, suikerman uit Indië, wordt aangesteld als hoofdcontroleur van district vier en weet na een half jaar reeds zooveel over zuivel, dat hij thans alles per auto afdoet met rijksvergoeding van 7 cent per kilometer.

De steunmaatregelen van de regeering zijn slechts lapmiddelen, waarmede op den duur ons volk in zijn geheel — zoowel boeren als niet boeren — naar den kelder gaat. De tranen, die de parlementsleden over de boeren schreien, zijn slechts krokodillentranen. Men zoekt hiermede slechts zichzelven en niet het waarachtige belang van den boerenstand.

Het boerenbedrijf loont zich niet. Het is niet een gemakkelijk, vroolijk leven, wat de boerenbevolking de stad heendrijft, maar de onmogelijkheid op het platteland in eere een stuk brood voor vrouw en kinderen te verdienen.

Tot voor korten tijd zei men, dat de boeren zich op het platteland verveelden en daarom de stad opzochten. Maar dat kan thans in ieder geval niet meer waar zijn. De radio is overal te verkrijgen. Films worden overal gegeven, terwijl van den anderen kant het vervoer zoo uitgebreid is, dat men binnen den kortst mogelijken tijd een stad kan opzoeken, waar vertier in overvloed is.

Wanneer de boer dan ook het land verlaat, dan is het niet om die reden, maar omdat hij niet weet, hoe een stuk brood in eere te verdienen. Waarom den geheelen dag van 's morgens vroeg tot 's avonds laat gewerkt, waarom zich voortdurend aan regenweer en heete zon blootgesteld, wanneer hij op het eind van het jaar toch weer tot de slotsom moet komen, dat zijn inkomsten de noodzakelijke uitgaven niet kunnen dekken.

Een jonge boer kan er thans niet meer aan denken om een boerderij te beginnen en als hij het toch doet dan is het omdat hij, geen anderen uitweg wetende, het er maar op waagt.

Dat geldt op de eerste plaats voor de vele kleine boeren, vervolgens ook voor hen die een eigen boerderij hebben. Door de hooge belastingen, welke een premie op zorgeloosheid en een straf voor zuinigheid schijnen te moeten zijn, kan de boer, die van huis uit eenig

bezit heeft, dat niet intact houden. Hij wordt gedwongen groote hypotheken op zijn boerderij te nemen en daarvan is thans de ellende niet onder woorden te brengen.

Van de huidige liberale regeering hebben de boeren niets te verwachten, hoezeer dit Ministerie zich ook gaarne als nationaal betiteld ziet.

Wij achten de houding van de regeering-Colijn tegenover het volk misdadig. De oliebelangen van enkele Heeren moeten beschermd ten koste van de geheele bevolking!

Slechts een totale ommekeer van de huidige wanorde naar de fascistische orde zal voor den boer de redding beteekenen.

Het fascisme voert beginselen, die volkomen in overeenstemming zijn met de behoorlijke, juiste gang van zaken. Zoo is het niet toevallig, dat de leidende persoonlijkheden van elke fascistische beweging de landbouw weer als de spil van het volk gaan beschouwen.

Het is ontroerend te vernemen, hoe Mussolini steeds over en ten bate van den boerenstand spreekt. Onophoudelijk heeft hij verklaart, dat, wanneer de boerenstand gezond is, het geheele volk er wel bij vaart.

En zoo zegt ook Hitler op meer dan één plaats dat „het behoud van een gezonde boerenstand, als fundament van het geheele volk, nooit hoog genoeg geschat kan worden."

Het Nederlandsche Volksfascisme is eenzelfde opvatting toegedaan en beschouwt den boerenstand als de spil der maatschappij.

Het leven van den boer kan men, zooals dichters doen, zeer aangenaam voorstellen, maar dat is een miskennen van den taaien arbeid der boeren.

Zij, die het boerenleven zoo zien, moeten maar eens pogen het zelf mede te maken.

Wij hebben zelf eenigen tijd van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, alle boerenarbeid verricht en we zeggen uit eigen ondervinding dat het uitermate moeizaam werk is. Het is zeer aardig er allerlei poëzie bij te halen, maar dat neemt niet weg, dat het den geheelen dag in zijn macht houden van driftige paarden, het voor na voor met den ploeg openbreken van den grond, het maaien van het koren, het stoffige dorschen, het melken van het vee zwaar en hard werk is. En dat duurt niet een achttal uren, maar zoolang het licht aan den hemel staat. Het boerenwerk is gezond werk, maar het meest inspannend en vermoeiend.

En nu is het een schande, wanneer dergelijke harde werkers met al hun gezwoeg en getob nog niet in staat zijn zich zelven en hun huisgezin te onderhouden.

Het is een gevolg van den liberale geest, die onder onze staatslieden nu eenmaal overheerschend is. In dit vervloekte liberaal-democratische

stelsel is niet de mensch, de boer primair, maar de rendabiliteit.

Van dit standpunt uitgaande, moest het mis loopen. Wanneer de vrije markt de beheerschende factor voor de boeren is geworden, dan is het spoedig zoover, dat de boer schulden moet maken en op den duur van zijn boerderij verdreven wordt.

In den fascistischen Staat is niet de schommelende prijs beslissend of de boer op zijn boerderij kan leven, maar alleen beslist daarover het boerenrecht.

Slechts een eigen boerenrecht kan den boerenstand behouden. Dan komt de boer op de eerste plaats en niet de handelswaar. De boerderij is dan geen speculatieobject meer, maar iets onaantastbaars, zoolang de boer zijn plichten doet.

Wanneer de boerenstand geen eigen boerenrechten erkend weet, valt hij in hand van speculanten.

De pacht van een stuk land is bijv. niet hetzelfde als de huur van een huis. Een huis is klaar en wordt door het bewonen min of meer verbruikt, hetgeen bij een verzorgde boerderij juist het tegenovergestelde het geval is. Maar in een democratischen tijd, waarin men graag alles over één kam scheert, kan men daarmede geen rekening houden.

Van de huidige wanregeerders en partijbonzen heeft de boer niets te verwachten .Zij bekijken alles slechts uit het oogpunt van partijbelangen en eigenbelang, tengevolge waarvan zij tot de noodlottigste en meest dwaze maatregelen komen.

Hoe zij zich ook betitelen — Vrijheidsbonders, R.K. Staatspartijers, anti-revolutionairen of hoe die splijtzwammen van ons volk ook mogen heeten — zij zijn allen met democratische, dus liberale ideeën behept.

En niets is den boer meer nadeelig. Dat uit zich bijv. in een goudpolitiek, welke de geheele bevolking ten onder brengt en waarvan in het bijzonder de boeren de ellendige gevolgen ondervinden. Zijn producten, die tengevolge van de hooge buitenlandsche tarieven niet met een behoorlijke winst verkocht kunnen worden, zijn eenvoudig onverkoopbaar geworden door de stijgende waarde van den gulden. Mede tengevolge van den abnormaal hoogen gulden, kan hij onmogelijk zijn pacht en de rente van de opgenomen hypotheek opbrengen. Het is schande, dat de boer, na een leven van hard werken en ploeteren, tengevolge van een dwaze regeeringspolitiek, verplicht is boerderij en inboedel te verkoopen.

Dan begint het boerenbloed terecht in opstand te komen.

De wanregeerders probeeren uit kiezersvrees de boeren thans nog te sussen door contigenteeringen en allerdwaaste steunmaatregelen. Doch dit is slechts een doekje voor het bloeden.

Tot een werkelijke ommekeer en verbetering is het liberale zoodje niet te overreden.

Het goud is de afgod, waar alles voor te knielen heeft. Of er al een

schreeuwende wanverhouding is tusschen het goud en de goederen, tusschen verderingen en goederen laat de wanbestuurders volkomen koud. Van het liberale vrijheidsbeginsel onder de bescherming van Dr. Colijn wordt niet afgeweken.

Deze goudpolitiek maakt den boer doodarm en is oorzaak van allerlei zwendelpractijken.

Wij fascisten zeggen dat de waarde van het geld, gemeten in goederen, bestendig moet zijn. En wanneer de verhouding zoo niet meer is, grijpe de Staat in om te zorgen dat niet zooals thans de gulden feitelijk een waarde heeft van ƒ 1.30, maar dat ze standvastig blijve, opdat zoo geen grove onbillijkheden worden begaan en Nederland niet naar den rand van den afgrond gevoerd worde.

Thans tracht men door het landbouw-crisisfonds dien ondergang te verschuiven. Maar iedere Nederlander, boer of niet boer, moet bij eenig nadenken, begrijpen, dat dit zoo niet blijvend duren kan.

Het landbouwcrisisfonds werd voor 1934 vastgesteld op 188.570.233 gulden d.w.z. voor ons land ƒ 24.— per hoofd, dus voor een gezin van 5 personen maar eventjes ƒ 120.—.

Een deel van het landbouwcrisisfonds komt in handen van ambtenaren, die hun opkomst aan de landbouwcrisis danken.

Boeren, laat U toch niet meer bedonderen. Staat op en breekt de boeien, waarmede het huidige waanzinnige régiem U tot uw dood geboeid wil houden. Het is tegen den wil van den Schepper, dat gij in dergelijke wanregeerders, die zelf een lui en gemakkelijk leven in goudbelegde zetels voeren ten koste van uw zweet, uw vertrouwen blijft stellen.

Sluit U bij ons aan, die den Staat op ordelijke beginselen willen bouwen.

Wij willen het volk veroveren, opdat het leve.

Wij willen op de eerste plaats de boerenbevolking veroveren. Een oude geleerde, Socrates geheeten, zei „Wanneer het den landbouw goed gaat, bloeien ook alle andere bedrijven wanneer de aarde echter gedwongen wordt woest te blijven liggen, dan gaan ook alle andere bedrijven in korten tijd te gronde, zoowel te land als ter zee".

Wij in den modernen tijd zijn eenzelfde opvatting toegedaan. De landbouwvoortbrengselen zijn de grondslag van het economisch leven. De landbouw voorziet in de eerste behoeften van het volk en moet om die reden een hooge en voorname plaats in de volkshuishouding innemen.

Een regeering, welke de landbouwbevolking naar den ondergang voert, graaft haar eigen ondergang.

Laat iedere boer aan de fascistische beweging medewerken. Eerst na de volledige vernietiging van het huidige, wanordelijke gezag en de stichting van den Nederlandschen fascistischen Volksstaat is een

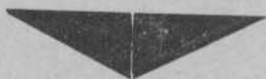
nieuwe bloei voor Nederland mogelijk.

Boeren, uw werkelijk belang kan alleen gediend worden door aansluiting bij ons.

Samen willen we bouwen den Staat van het Nederlandsche Volksfascisme, waarin eenieder volgens eigen aard en bekwaamheid leven kan en leven wil.

ZWART FRONT !

VOOR NADERE INLICHTINGEN OF EVENTUEELE AANVRAGE TOT LIDMAATSCHAP KAN MEN ZICH WENDEN TOT: HET HOOFDKWARTIER VAN HET NED. VOLKSFASCISME „ZWART FRONT" GEMULLEHOEKENWEG 268 OISTERWIJK N. BR.

RIJKSINSTITUUT voor OORLOGSDOCUMENTATIE
BIBLIOTHEEK